

ÎN C H E I E R E

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni împotriva lui Mogorean Alexandru cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni și menținută hotărârea Judecătoriai Edineț din 27 martie 2017, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă :

La data de 21 decembrie 2016, ÎM „Moldcell” SA, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mogorean Alexandru cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că între ÎM „Moldcell” SA în calitate de operator și Mogorean Alexandru în calitate de abonat a fost încheiat contractul de abonament și acordul suplimentar potrivit căruia operatorul s-a obligat să ofere abonatului posibilitatea de a beneficia de opțiunea promoțională de procurare a unui telefon mobil la prețul special, cu condiția achitării din partea abonatului a abonamentului lunar pentru o perioadă obligatorie prevăzută de contract.

Totodată, în conformitate cu prevederile Acordului suplimentar la contract, părțile răspund pentru neexecutare obligațiilor sale fără restricții.

Menționează reclamantul că abonatul a încetat să achite abonamentul lunar prin ce i-a cauzat operatorului un prejudiciu ce constă din datoria plus compensația, în valoare de 859,90 lei.

Adițional compensației și datoriei acumulate, abonatului i s-a acumulat și o penalitate conform pct. 11 din Acordul suplimentar în mărime de 0,5 % pe zi, care la caz pentru 100 zile de întârziere constituie 429,95 lei.

Susține reclamantul că întrucât debitorul nu a achitat operatorului nici o parte din abonamentul lunar, este evident că încasarea sumei datorate nu este posibilă pe

cale amiabilă, unica soluție fiind încasarea forțată din contul lui Mogorean Alexandru a datoriei acumulate în sumă totală de 1 289,85 lei.

În drept, își întemeiază cerințele în baza art. art. 970 alin. (1), 978 alin. (1), (3) 624 alin. (1), (3), 625 alin. (1), 1030 alin. (1) și art. 1036 alin. (1) Cod civil.

Solicită încasarea din contul lui Mogorean Alexandru a datoriei contractuale în sumă de 1 289,85 lei, cheltuielilor suportate în legătură cu plata taxei de stat în mărime de 270 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț, sediul Central din 27 martie 2017, acțiunea a fost admisă parțial fiind încasat din contul lui Mogorean Alexandru în beneficiul ÎM „Moldcell” SA datoria în mărime de 1 289,85 lei, în rest cerințele au fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de ÎM „Moldcell” SA și menținută hotărârea hotărârea primei instanțe.

La 28 august 2017, ÎM „Moldcell” SA, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului casarea deciziei instanței de apel și modificarea hotărârii primei instanțe prin încasarea din contul lui Mogorean Alexandru în beneficiul ÎM „Moldcell” a sumei de 1000 lei cu titlu de cheltueili pentru asistența juridică și a sumei de 270 lei cu titlu de taxă de stat.

În motivarea recursului a invocat că concluziile instanțelor ierarhic inferioare privind respingerea cerințelor cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată sunt neîntemeiate deoarece în conformitate cu Procura din 30 iunie 2016 eliberată în baza Contractului de prestare serviciu de recuperare a creanțelor nr. 01-02/11 din 01 februarie 2011 ÎM „Moldcell” SA a împuternicit SRL „Incaso” să o reprezinte în raport cu instanțele de judecată de toate nivelurile, va desemna avocați și va semna oriunde va fi necesar, semnătura Incaso SRL fiind opozabila ÎM „Moldcell” SA.

Astfel, în conformitate cu prevederile contractului menționat, cheltuielile de judecată vor fi suportate de către Prestator. Prestatorul va putea apela din cont propriu la serviciile de asistență juridică a avocaților licențiați.

Prin urmare, Având în vedere principiul libertății contractuale și a contractului de mandat SRL „Incaso” a fost împuternicită să achite taxa de stat și serviciile juridice din cont propriu pentru taxa de stat și serviciile juridice achitate de către SRL „Incaso” urmează a fi considerate drept cheltuieli de judecată percepute de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum rezultă din actele cauzei copia deciziei instanței de apel din 08 iunie 2017, a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces, inclusiv recurentului ÎM „Moldcell” SA la data de 27 iunie 2017, însă careva date privind recepționarea acesteia de către destinatari materialele cauzei nu conțin (f. d 71).

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul ÎM „Moldcell” SA s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul 28 iunie 2017, împotriva deciziei instanței de apel din 08 iunie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Corjan Grigore în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „Moldcell” SA, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia este inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că în conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În consecință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „Moldcell” SA, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din

recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către ÎM „Moldcell” SA, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva